

จดหมายฉบับที่สอง ของอัครทูตเปาโล ถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์

บทที่ 1

ภาระหนักและความทุกข์ยากของเปาโล
การปลอบประโลมใจ

และความช่วยเหลือจากพระเจ้า

1 เปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์
ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และที่โมธี
น้องของเรา เรียน คริสตจักรของพระ
เจ้าซึ่งอยู่ที่เมืองโครินธ์ พร้อมกับบรรดา
วิสุทธิชนซึ่งอยู่ทั่วแคว้นอากายา

2 ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระ
บิดาของพวกเรา และจากพระเยซูคริสต์
เจ้า จงมีแก่ท่านทั้งหลายเถิด

3 สาธุการแด่พระเจ้า คือพระบิดาของ
พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวก
เรา พระบิดาแห่งความเมตตาทั้งหลาย
และพระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทุก
อย่าง

4 ผู้ทรงปลอบประโลมใจพวกเราในความ
ทุกข์ยากทั้งสิ้นของพวกเรา เพื่อพวกเรา
จะสามารถปลอบประโลมใจคนเหล่านั้น
ซึ่งมีความทุกข์ยากอย่างหนึ่งอย่างใดได้
โดยการปลอบประโลมใจนั้นซึ่งพวกเรา
เองได้รับการปลอบประโลมใจจากพระ
เจ้า

5 เพราะว่าการทนทุกข์ต่าง ๆ ของพระ
คริสต์บริบูรณ์ในพวกเรานั้นได้ การปลอบ
ประโลมใจของพวกเราที่บริบูรณ์โดยพระ
คริสต์นั้นนั้น

6 และไม่ว่าพวกเราได้รับความทุกข์ยาก
นั้น ก็เพื่อการปลอบประโลมใจและความ
รอดของพวกท่าน ซึ่งมีผลในการสู้ทน
ความทุกข์ยากอันเดียวกันเหล่านั้นซึ่งพวก
เราก็นทนทุกข์ด้วย หรือไม่ว่าพวกเราได้รับ
การปลอบประโลมใจนั้น ก็เพื่อการปลอบ
ประโลมใจและความรอดของพวกท่าน

7 และความหวังของพวกเราในพวกท่าน
นั้นก็มั่นคง โดยรู้ว่าพวกท่านเป็นผู้เข้า
ส่วนของความทุกข์ยากเหล่านั้นนั้นได้
พวกท่านก็จะเป็นผู้เข้าส่วนของการปลอบ
ประโลมใจนั้นด้วยฉันนั้น

8 พี่น้องทั้งหลาย ด้วยว่าพวกเราไม่ยาก
ให้พวกท่านขาดความรู้เกี่ยวกับความทุกข์
ลำบากของพวกเราซึ่งได้มาถึงพวกเราใน
แคว้นเอเชีย ที่พวกเราได้ถูกกีดตันอย่าง
เหลือขนาด อย่างเกินกำลัง จนพวกเรา
หมดหวังว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปด้วยซ้ำ

9 แต่พวกเรามีคำตัดสินแห่งความตายใน
พวกเราเองแล้ว เพื่อพวกเราจะไม่วางใจ

(1) 1 คร 16:10; คส 1:2; 2 ทธ 1:1 (2) รม 1:7

(3) 1 ปต 1:3 (4) อสย 51:12; 66:13 (5) 2 คร 4:10

(6) 2 คร 4:15; 12:15 (7) รม 8:17 (8) กจ 19:23 (9) ยรม 17:5, 7

ในตนเอง แต่ในพระเจ้าผู้ซึ่งทรงบันดาล
ให้คนตายเป็นขึ้นมา

10 ผู้ได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากความ
ตายอันใหญ่หลวงแล้ว และกำลังทรงช่วย
ให้พ้น ในพระองค์นั้นพวกเราวางใจว่า
พระองค์จะยังทรงช่วยพวกเราให้พ้นอีก

11 พวกท่านก็ช่วยกันด้วยโดยการอธิษ-
ฐานเพื่อพวกเรา เพื่อว่าเพราะของประ
ทานที่ได้ประทานแก่พวกเราผ่านทางคน
เป็นอันมาก การขอบพระคุณจะได้ถูก
ถวายให้โดยคนเป็นอันมากเพราะเห็นแก่
พวกเรา

ความจริงใจและการรับใช้

อันยิ่งใหญ่ของเปาโล

12 ด้วยว่าความปีติยินดีของพวกเราก็คือ
สิ่งนี้ คำพยานแห่งจิตสำนึกของพวกเรา
ที่กระทำในความซื่อตรงและความจริงใจ
ในทางของพระเจ้า มิใช่ด้วยปัญญาฝ่าย
เนื้อหนัง แต่โดยพระคุณของพระเจ้า
พวกเราได้มีภาระประพุดติของพวกเราใน
โลกนี้ และยิ่งกว่านั้นมากเท่าใดต่อพวก
ท่าน

13 ด้วยว่าพวกเราไม่เขียนสิ่งอื่น ๆ ถึง
พวกท่าน นอกจากที่พวกท่านอ่านหรือรับ
รู้ และข้าพเจ้าก็วางใจว่าพวกท่านจะรับรู้
จนถึงที่สุดปลาย

14 ตามที่พวกท่านรับรู้พวกเราบ้างแล้ว
เช่นกัน ว่าพวกเราเป็นความปีติยินดีของ
พวกท่าน คือเหมือนกับที่พวกท่านเป็น
ความปีติยินดีของพวกเราเช่นกันในวัน
ของพระเยซูเจ้า

15 และในความไว้นี้เนื้อเชื่อใจนี้ ข้าพเจ้า
ได้ประสงค์ว่าจะมาถึงพวกท่านก่อน เพื่อ
พวกท่านจะได้ประโยชน์ที่สอง

16 และเพื่อจะผ่านพวกท่านเข้าไปยัง
แคว้นมาซิโดเนีย และเพื่อจะออกจาก
แคว้นมาซิโดเนียมาหาพวกท่านอีก และ
ขอให้พวกท่านส่งไปในการเดินทางของ
ข้าพเจ้าไปยังแคว้นยูเดีย

17 เหตุฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่าจะ
ทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าใช้การโลเลหรือ หรือ
สิ่งทั้งหลายที่ข้าพเจ้ามุ่งหมาย ข้าพเจ้ามุ่ง
หมายตามเนื้อหนังหรือ เพื่อว่ากับข้าพ
เจ้านั้นจะมี ไร่ ๆ และไม้ ๆ

18 แต่พระเจ้าทรงเป็นความจริงฉันใด
ถ้อยคำของพวกเราต่อพวกท่านก็มี ไร่
ไร่ ๆ และไม้ ๆ ฉะนั้น

19 เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้า พระ
เยซูคริสต์ ผู้ซึ่งได้ถูกประกาศในท่ามกลาง
พวกท่านโดยพวกเรา คือโดยข้าพเจ้า และ
สิลวานัส และทิโมธี ก็มีได้ทรงเป็น ไร่ ๆ
และไม้ ๆ แต่ในพระองค์นั้นล้วนแต่ ไร่
ทั้งสิ้น

20 เพราะว่าบรรดาพระสัญญาของพระ
เจ้าในพระองค์ก็เป็น ไร่ และในพระองค์
เป็น เอเมน เพื่อเป็นที่ถวายสง่าราศีแด่
พระเจ้าโดยพวกเรา

21 บัดนี้ผู้ซึ่งทรงตั้งพวกเราพร้อมกับ
พวกท่านไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิม
พวกเราไว้ นั้น ก็คือพระเจ้า

22 ผู้ทรงประทับตราพวกเราไว้ และประ
ทานคำมั่นจำของพระวิญญาณไว้ในใจทั้ง

(10) 2 ปด 2:9 (11) รม 15:30; 2 คร 4:15; 9:11 (12) 1 คร 2:4 (14) 2 คร 5:12; ฟป 2:16

(15) รม 1:11; 15:29; 1 คร 4:19 (16) 1 คร 16:3-6 (17) 2 คร 10:2 (18) 1 ยน 5:20

(19) มก 1:1; 2 คร 1:1; สบ 13:8; 1 ปด 5:12 (20) รม 15:8-9 (21) 1 ยน 2:20 (22) อฟ 1:14

หลายของพวกเราด้วย

23 ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าขอพระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายจิตใจของข้าพเจ้าว่า เพื่อจะดโทษพวกท่านไว้ก่อน ข้าพเจ้าจึงยังไม่ได้มาถึงเมืองโครินธ์

24 ไม่ใช่เพราะเหตุว่าพวกเราไม่อำนาจเหนือความเชื่อของพวกท่าน แต่เป็นบรรดาผู้ช่วยเหลือในเรื่องความชื่นบานของพวกท่าน เพราะว่าโดยความเชื่อ พวกท่านตั้งมั่นคงอยู่

บทที่ 2

การยกโทษให้คนบาป

1 แต่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจสิ่งนี้ไว้กับตนเองว่า ข้าพเจ้าจะไม่มาหาพวกท่านอีกในความหนักใจ

2 เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเสียใจ แล้วผู้ใดเล่าเป็นผู้ที่จะทำให้ข้าพเจ้าดีใจ เว้นแต่คนเดียวเท่านั้นกับที่ถูกทำให้เสียใจโดยข้าพเจ้า

3 และข้าพเจ้าได้เขียนสิ่งอันเดียวกันนี้มาถึงพวกท่าน เกรงว่าเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว ข้าพเจ้าจะมีความเสียใจจากคนเหล่านั้น ผู้ซึ่งควรจะทำให้ข้าพเจ้าปีติยินดี โดยมีความไว้นือเชื่อใจในพวกท่านทุกคนว่า ความชื่นบานของข้าพเจ้าก็เป็นความชื่นบานของพวกท่านทุกคน

4 ด้วยว่าจากความทุกข์มากมายและความปวดร้าวแห่งใจ ข้าพเจ้าได้เขียนถึงพวกท่านด้วยน้ำตาไหลมากมาย มิใช่เพื่อพวกท่านควรจะถูกขี้ใจ แต่เพื่อพวกท่านจะได้รู้จักความรักซึ่งข้าพเจ้ามีอย่างบริบูรณ์

มากขึ้นต่อพวกท่าน

5 แต่ถ้าผู้ใดก่อให้เกิดความทุกข์ใจ ผู้นั้นก็มีได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์ใจฝ่ายเดียว แต่บางคนในพวกท่านด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะไม่กดดันพวกท่านจนเกินไป

6 การลงโทษนี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับคนเช่นนั้น ซึ่งคนเป็นอันมากได้กระทำ

7 ดังนั้นตรงกันข้าม พวกท่านควรจะยกโทษให้ผู้นั้น และปลอบประโลมใจเขาต่างหาก เกรงว่าบางทีคนเช่นนั้นจะถูกกลืนเข้าไปด้วยความทุกข์เหลือล้น

8 ดังนั้น ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่านว่า ให้พวกท่านยืนยันความรักรักของพวกท่านต่อคนนั้น

9 เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้เขียนมาด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบข้อพิสูจน์ของพวกท่านว่า พวกท่านจะเชื่อฟังในทุกประการหรือไม่

10 พวกท่านจะยกโทษสิ่งใด ๆ ให้ผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ด้วย เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าได้ยกโทษสิ่งใด ๆ ข้าพเจ้าได้ยกโทษให้ผู้นั้น เพราะเห็นแก่พวกท่านข้าพเจ้าได้ยกโทษสิ่งนั้นแล้วในพระคริสต์

11 เกรงว่าซาตานจะได้เปรียบพวกเรา เพราะพวกเราไม่ขาดความรู้เกี่ยวกับบรรดาถูกลอบของมัน

12 นอกจากนี้เมื่อข้าพเจ้าได้มาถึงเมืองโตรอัสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์ และมีประตูเปิดให้แก่ข้าพเจ้าโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า

13 ข้าพเจ้าไม่ได้มีการหยุดพักในจิตวิญ

(23) 1 คร 4:21 (24) รม 11:20 (1) 2 คร 1:23 (2) 2 คร 7:8 (3) 2 คร 12:21; กท 5:10
(4) 2 คร 2:9; 7:8, 12 (5) 1 คร 5:1; กท 4:12 (6) 1 คร 5:4-5 (7) กท 6:1
(9) 2 คร 7:15; 10:6 (12) กจ 16:8; 1 คร 16:9 (13) 2 คร 7:6, 13; 8:6

ญาณของข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้พบที่ตีส้องของข้าพเจ้า แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ลาพวกเขามานั้น ข้าพเจ้าได้เดินทางจากที่นั่นเข้าไปในแคว้นมาซิโดเนีย

คริสเตียนเป็นกลิ่นแห่งชีวิต

และกลิ่นแห่งความตาย

14 บัดนี้การขอบพระคุณจงมีแต่พระเจ้า ผู้ทรงทำให้พวกเราได้รับชัยชนะในพระคริสต์เสมอ และโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏโดยพวกเราในทุกแห่งหน

15 เพราะว่าพวกเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์ถวายแด่พระเจ้า ในคนทั้งหลายที่รอดแล้ว และในคนทั้งหลายที่พินาศ

16 ต่อฝ่ายหนึ่งพวกเราเป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย และต่ออีกฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต และผู้ใดเล่าจะพอเพียงสำหรับสิ่งเหล่านี้

17 เพราะว่าพวกเราไม่เหมือนคนเป็นอันมาก ซึ่งทำให้พระวาระของพระเจ้าเสื่อมเสีย แต่เหมือนด้วยความจริงใจ แต่เหมือนมาจากพระเจ้า ในสายพระเนตรของพระเจ้าพวกเราพุดในพระคริสต์

บทที่ 3

คริสเตียนเป็น

จดหมายของพระคริสต์

1 พวกเราต้องตั้งต้นใหม่ในการแนะนำพวกเราเองอีกหรือ หรือว่าพวกเราต้องการจดหมายทั้งหลายแห่งการแนะนำตัว

ให้แก่พวกท่านเหมือนอย่างคนอื่น ๆ บางคนหรือ หรือจดหมายทั้งหลายแห่งการแนะนำจากพวกท่านหรือ

2 พวกท่านเองเป็นจดหมายของพวกเราที่จารึกไว้ที่ดวงใจทั้งหลายของพวกเรา ซึ่งเป็นที่รู้จักและที่ถูกต้องโดยคนทั้งปวง

3 เพราะว่าพวกท่านถูกประกาศอย่างชัดเจนว่าเป็นจดหมายของพระคริสต์ซึ่งได้รับการรับใช้โดยพวกเรา ที่ถูกเขียนไว้ มิใช่ด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ มิใช่ในแผ่นศิลาทั้งหลาย แต่ในบรรดาแผ่นเนื้อหนังแห่งดวงใจ

4 และความไว้วางใจเช่นนี้พวกเรามีโดยทางพระคริสต์ต่อพระเจ้า

5 มิใช่ว่าพวกเรามีความพอเพียงในพวกเราเองที่จะคิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่ามาจากพวกเราเอง แต่ความพอเพียงของพวกเรานั้นเป็นมาจากพระเจ้า

การเปรียบเทียบการรับใช้ของ

พระคริสต์กับการรับใช้ของโมเสส

6 ผู้ซึ่งทรงกระทำให้พวกเราเป็นพวกผู้ปรนนิบัติที่สามารถแห่งพันธสัญญาใหม่ มิใช่ของตัวอักษร แต่ของพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประทานชีวิต

7 แต่ถ้าการปรนนิบัติแห่งความตาย ที่ได้เขียนและจารึกไว้ที่แผ่นศิลาทั้งหลายนั้น เปี่ยมสง่าราศี จนลูกหลานของอิสราเอลไม่สามารถเพ่งมองใบหน้าของโมเสสได้ เพราะเหตุสง่าราศีแห่งสีหน้าของท่าน ซึ่ง

(15) 1 คร 1:18; 2 คร 4:3 (16) ลก 2:34; 1 คร 15:10 (17) 2 คร 1:12; 2 ปด 2:3

(1) กจ 18:27; 2 คร 5:12 (2) 1 คร 9:2 (3) อพย 24:12; 31:18; 32:15; สดด 40:8; 1 คร 3:5

(5) ยน 15:5; 1 คร 15:10 (6) ยรม 31:31; ยน 6:63 (7) อพย 34:1

สง่าราศีนั้นจะถูกล้มนเล็กไป

8 ดังนั้นการปรนนิบัติแห่งพระวิญญานจะไม่เปี่ยมสง่าราศียิ่งกว่านั้นอีกหรือ

9 เพราะว่าถ้าการปรนนิบัติแห่งการปรับโทษมีสง่าราศี การปรนนิบัติแห่งความชอบธรรมก็ยังมีสง่าราศีมากกว่านั้นอีก

10 ด้วยว่าแม้แต่สิ่งซึ่งได้ถูกทำให้เปี่ยมสง่าราศี ก็ไม่มีสง่าราศีในแง่นี้ โดยเหตุผลแห่งสง่าราศีที่ยิ่งใหญ่กว่า

11 เพราะถ้าสิ่งซึ่งเสื่อมสูญไปนั้นยังเปี่ยมสง่าราศี สิ่งซึ่งจะดำรงอยู่ก็จะเปี่ยมสง่าราศีมากยิ่งขึ้นอีก

12 ดังนั้นโดยเห็นว่าพวกเรามีความหวังอย่างนั้นแล้ว พวกเราจึงใช้ความชัดเจนมากในการพูด

13 และไม่เหมือนโมเสส ซึ่งเอาผ้าคลุมหน้าบังหน้าของท่าน เพื่อลูกหลานของอิสราเอลจะไม่สามารถเพ่งดูใบหน้าของสิ่งซึ่งถูกล้มนเล็กนั้น

14 แต่จิตใจของพวกเขาได้ถูกบังไว้ เพราะจนถึงทุกวันนี้ ผ้าคลุมหน้าอันเดียวกันนั้นยังไม่ถูกเอาออกไปในการอ่านพันธสัญญาเดิม ซึ่งผ้าคลุมหน้านั้นได้ถูกล้มนเล็กไปแล้วในพระคริสต์

15 แม้แต่จนถึงทุกวันนี้ เมื่อคำของโมเสสถูกอ่าน ผ้าคลุมหน้านั้นก็ยังปิดบังใจของพวกเขายู่

16 แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อใจนั้นจะหันมาหาคำของพระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมหน้านั้นก็จะถูกเอาออกไป

17 บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระ

วิญญานนั้น และพระวิญญานขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น

18 แต่พวกเราทุกคน โดยไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว เหมือนอย่างดูในกระจกเงาซึ่งกำลังมองดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า กำลังถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นตามพระฉายอันเดียวกันจากสง่าราศีไปสู่สง่าราศี คือโดยพระวิญญานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 4

การใช้ของเปาโล

ได้รับการมอบหมายจากพระเจ้า

1 เหตุฉะนั้น โดยเห็นว่าพวกเรามีการรับใช้นี้ ตามที่พวกเราได้รับความเมตตา พวกเราจึงไม่ย่อท้อ

2 แต่ได้ละทิ้งสิ่งทั้งหลายที่ถูกปิดบังไว้แห่งความไม่เชื่อสัตย์ โดยไม่ได้ดำเนินในความมีเล่ห์เหลี่ยม และไม่ได้พลิกแพลงพระวาระของพระเจ้าอย่างหลอกลวง แต่โดยการสำแดงความจริงให้ประจักษ์ พวกเราได้มอบพวกเราเองไว้กับจิตสำนึกของคนทั้งปวง ในสายพระเนตรของพระเจ้า

ซาตานทำให้ตาของผู้ที่ไม่เชื่อมืดไป

3 แต่ถ้าชาวประเสริฐของพวกเราถูกซ่อนไว้ มันก็ถูกซ่อนไว้จากคนทั้งหลายที่กำลังจะพิณาศ

4 ซึ่งในพวกเขา พระของโลกรนี้ได้บังจิตใจทั้งหลายของพวกเขาส่งไม่เชื่อ เกรงว่าความสว่างของชาวประเสริฐอันเปี่ยมสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระฉายของพระเจ้า จะส่องแสงถึงพวกเขา

(8) กท 3:5 (9) รม 1:17; 3:21 (12) อพ 6:19 (13) อพย 34:33-35; กท 3:23

(14) กจ 28:26 (16) อสย 25:7; รม 11:23 (17) 1 คร 15:45 (18) รม 8:29-30

(1) 1 คร 7:25; 2 คร 4:16 (2) 2 คร 5:11 (3) 1 คร 1:18 (4) ยน 1:18; 2 คร 3:8-9

5 ด้วยว่าพวกเราไม่ได้ประกาศพวกเราเอง แต่ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพวกเราเองเป็นผู้รับใช้ทั้งหลายของพวกท่านเพราะเห็นแก่พระเยซู

6 เพราะว่าพระเจ้า ผู้ได้ตรัสสั่งความสว่างให้ส่องแสงออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในใจทั้งหลายของพวกเราเพื่อประทานความสว่างของความรู้แห่งสง่าราศีของพระเจ้าในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์

**“ทรัพย์สินสมบัติ
ในภพขณะดิน”**

7 แต่พวกเรามีทรัพย์สินสมบัตินี้อยู่ในภพขณะดิน เพื่อความขอดเยียมแห่งฤทธาภาพนั้นจะเป็นของพระเจ้า และไม่ใช่ของพวกเรา

**การฟื้นขึ้นใหม่ทุกวัน
ของมนุษย์ภายใน**

8 พวกเราถูกรบกวนอยู่ทุกด้าน แต่ก็ไม่เป็นทุกข์ พวกเราลำบากสงวย แต่ก็ไม่สิ้นหวัง

9 ถูกข่มเหง แต่ไม่ถูกทอดทิ้ง ถูกเหยียดลงแล้ว แต่ไม่ถูกทำลาย

10 โดยแบกการตายของพระเยซูเจ้าไว้ในร่างกายเสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูด้วยจะถูกทำให้ปรากฏในร่างกายของพวกเรา

11 เพราะว่าพวกเราซึ่งมีชีวิตอยู่นั้นถูกมอบไว้แก่ความตายอยู่เสมอเพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อพระชนม์ชีพของพระเยซูด้วยจะถูกทำให้ปรากฏในเนื้อหนังที่ต้อง

ตายของพวกเรา

12 ดังนั้นความตายจึงทำงานอยู่ในพวกเรา แต่ชีวิตในพวกท่าน

13 โดยที่พวกเรามีจิตวิญญาณแบบเดียวกันแห่งความเชื่อ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ข้าพเจ้าได้เชื่อ และเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูดแล้ว’ พวกเราก็เชื่อเหมือนกัน และเหตุฉะนั้นจึงพูด

14 โดยทราบอยู่ว่าพระองค์ผู้ซึ่งได้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าเป็นขึ้นมาแล้ว จะทรงบันดาลให้พวกเราเป็นขึ้นมาเช่นกัน โดยพระเยซู และจะทรงพาพวกเราเข้ามาเฝ้าพร้อมกับพวกท่าน

15 เพราะวาลิ่งสารพัดนั้นเป็นไปเพราะเห็นแก่พวกท่าน เพื่อว่าพระคุณอันอุดม โดยการขอบพระคุณของคนเป็นอันมาก จะได้บริบูรณ์สู่การถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า

16 เพราะเหตุนี้พวกเราจึงไม่ย่อท้อ แต่ถึงแม้ว่ามนุษย์ภายนอกของพวกเรากำลังทรุดโทรมไป แต่มนุษย์ภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่วันต่อวัน

17 ด้วยว่าการทุกข์ยากอันบางเบาของพวกเรา ซึ่งอยู่แต่ประเดี๋ยวเดียวนั้น จะทำให้พวกเรามีน้ำหนักของสง่าราศีที่มากยิ่งขึ้นกว่าและที่คงอยู่ชั่ววันรันดร์

18 ขณะที่พวกเราไม่ได้มองไปที่สิ่งทั้งหลายซึ่งมองเห็นได้ แต่มองไปที่สิ่งทั้งหลายซึ่งมองไม่เห็น เพราะวาลิ่งทั้งหลายซึ่งมองเห็นได้นั้นก็อยู่ชั่วคราว แต่สิ่งทั้งหลายซึ่งมองไม่เห็นนั้นก็อยู่ชั่ววันรันดร์

(5) 1 คร 1:13; 9:19 (6) ปฐก 1:3; 2 ปด 1:19 (7) 1 คร 2:5 (8) 2 คร 1:8; 7:5 (9) สดด 37:24; 129:2 (10) รม 8:17; ฟป 3:10 (11) รม 8:36 (13) สดด 116:10; 2 ปด 1:1 (14) รม 8:11 (15) 1 คร 9:19; 2 คร 1:11; คส 1:24 (16) อสย 40:29 (17) มธ 5:12; รม 8:18 (18) รม 8:24; 2 คร 5:7

บทที่ 5

การเฝ้าคอยอย่างกระตือรือร้น
สำหรับการเป็นขึ้นมาจากความตาย

1 เพราะพวกเราทราบว่า ถ้าเรื่อนดินแห่ง
พลับพลาของพวกเราสูญสลายไป พวกเรา
ก็ยังมีสิ่งปลูกสร้างของพระเจ้า คือเรื่อน
ที่มีได้ถูกสร้างด้วยมือมนุษย์ ตั้งอยู่ชั่ว
นิรันดร์ในสวรรค์ทั้งหลาย

2 เพราะว่าในพลับพลาที่พวกเรายังครวญ
คร่ำอยู่ โดยมีความปรารถนาอย่างจริงจัง
ที่จะได้สวมเรื่อนของพวกเราซึ่งมาจาก
สวรรค์

3 ถ้าได้สวมเช่นนั้นแล้ว พวกเราก็จะไม่
ได้ถูกพบว่าเป็นเปลือยเปล่า

4 เพราะว่าพวกเราที่อยู่ในพลับพลาที่
คร่ำครวญอยู่จริง ๆ โดยเป็นทุกข์หนัก
มิใช่เพราะพวกเราปรารถนาที่จะถอดออก
แต่ปรารถนาที่จะสวมใส่ เพื่อความตาย
นั้นจะได้ถูกกลืนไปเสียด้วยชีวิต

5 บัดนี้ผู้ที่ได้ทรงเตรียมพวกเราสำ-
หรับสิ่งเดียวกันนี้ก็คือพระเจ้า ผู้ได้โปรด
ประทานคำมัดจำแห่งพระวิญญาณให้แก่
พวกเราด้วย

6 เหตุฉะนั้นพวกเราจึงมีความมั่นใจอยู่
เสมอ โดยทราบอยู่แล้วว่า ขณะที่พวกเรา
อาศัยอยู่ในร่างกายนี้ พวกเราก็ไม่อยู่กับ
องค์พระผู้เป็นเจ้า

7 (ด้วยว่าพวกเราดำเนินโดยความเชื่อ
มิใช่โดยการมองเห็น)

8 พวกเรามีความมั่นใจ ข้าพเจ้าขอกล่าว
และปรารถนาที่จะไม่อยู่ในร่างกายนี้ และ

ที่จะได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่า
9 เหตุฉะนั้นพวกเราจึงทำงานหนัก เพื่อที่
ว่า ไม่ว่าจะอยู่หรือไม่อยู่ก็ดี พวกเราก็จะ
เป็นที่พอพระทัยของพระองค์

คริสเตียนจะต้องปรากฏตัว

ที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์

(1 คร 3:10-15)

10 เพราะว่าพวกเราทุกคนต้องปรากฏตัว
ที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์
เพื่อทุกคนจะได้รับตามสิ่งทั้งหลายที่ถูก
กระทำในร่างกายของตน ตามที่เขาได้กระ
ทำแล้ว ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะดีหรือเลว

11 เหตุฉะนั้น โดยทราบความน่าเกรง
ขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเราจึง
ชักชวนคนทั้งหลาย แต่พวกเราเป็นที่ประ
จักษ์แก่พระเจ้า และข้าพเจ้าวางใจว่าพวก
เราเป็นที่ ประจักษ์ในจิตสำนึกของพวก
ท่านด้วย

12 ด้วยว่าพวกเราไม่แนะนำพวกเราเอง
กับพวกท่านอีก แต่ให้พวกท่านมีโอกาส
ที่จะอวดได้เพราะเห็นแก่พวกเรา เพื่อ
พวกท่านจะได้มีข้อโต้ตอบคนเหล่านั้นซึ่ง
อวดในสิ่งซึ่งปรากฏ และมีใช้ในใจ

13 เพราะว่าไม่ว่าพวกเราประพฤติดัง
คนเสียจริต ก็ได้ประพฤติเพราะเห็นแก่
พระเจ้า หรือไม่ว่าพวกเราประพฤติดัง
คนปกติ ก็เพื่อประโยชน์ของพวกท่าน

ราชทูตของพระคริสต์

14 เพราะว่าความรักของพระคริสต์ครอบ
ครองพวกเราอยู่ เพราะพวกเราตัดสินใจ
อย่างนี้ว่า ถ้าผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง

(1) โยบ 4:19 (2) รม 8:23; 2 คร 5:4 (3) วว 3:18 (4) 1 คร 15:53 (5) รม 8:23; 2 คร 1:22
(7) รม 8:24; สบ 11:1 (8) ฟป 1:23 (10) มธ 16:27; กจ 10:42; รม 2:16; กท 6:7 (11) สบ 10:31; ยด 1:23
(12) 2 คร 1:14; ฟป 1:26 (13) มก 3:21; 2 คร 11:1, 16 (14) รม 5:15; 6:6; กท 2:20; คส 3:3

ดังนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว

15 และพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อคนเหล่านั้นซึ่งมีชีวิตอยู่จะมีได้เป็นอยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป แต่เพื่อพระองค์ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพราะเห็นแก่พวกเขา และได้ทรงเป็นขึ้นมาอีก

16 เหตุฉะนั้นพวกเราจึงไม่รู้จักผู้ใดตามเนื้อหนังอีกต่อไป ใช่แล้ว ถึงแม้ว่าพวกเราได้รู้จักพระคริสต์ตามเนื้อหนัง แต่บัดนี้พวกเราไม่รู้จักพระองค์เช่นนั้นอีกต่อไป

17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้หนึ่งผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว บรรดาสิ่งเก่า ๆ ก็ล่วงไป ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

18 และสิ่งสารพัดก็เป็นของพระเจ้า ผู้ได้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์เองโดยทางพระเยซูคริสต์ และได้ประทานการรับใช้แห่งการคืนดีกันแก่พวกเรา

19 คือพระเจ้าได้ทรงอยู่ในพระคริสต์ โดยทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษบรรดาการละเมิดต่อพวกเขา และได้ทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับพวกเรา

20 บัดนี้พวกเราจึงเป็นบรรดาราชทูตของพระคริสต์ เหมือนกับว่าพระเจ้าได้ทรงขอร้องพวกท่านโดยทางพวกเรา พวกเราจึงขอร้องพวกท่านแทนพระคริสต์ พวกท่านจงคืนดีกันกับพระเจ้าเถิด

21 เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้มิได้ทรงรู้จักบาป ให้เป็นบาปเพราะ

เห็นแก่พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้ถูกทำให้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าในพระองค์

บทที่ 6

คำแห่งการรับใช้พระคริสต์

1 ดังนั้นพวกเรา เหมือนกับว่าเป็นคนทำงานด้วยกันกับพระองค์ จึงขอวิงวอนพวกท่านว่า พวกท่านอย่ารับพระคุณของพระเจ้าอย่างไร้ประโยชน์

2 (เพราะพระองค์ตรัสว่า ‘เราได้ฟังเจ้าในเวลาอันชอบ และในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า’ ดูเถิด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด)

3 โดยไม่ให้มีเหตุที่จะสะดุดในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพื่อการรับใช้นี้จะไม่ถูกตำหนิได้

4 แต่ในสิ่งทั้งปวง ได้กระทำพวกเราเองให้เป็นที่ชอบ ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าในความอดทนเป็นอันมาก ในบรรดาความทุกข์ร้อน ในความขัดสนต่าง ๆ ในความทุกข์ใจทั้งหลาย

5 ในบรรดาราชทูตเยียน ในการถูกจำคุกหลายครั้ง ในเหตุการณ์วุ่นวายทั้งหลาย ในการทำงานหนักต่าง ๆ ในการเฝ้าระวังในการอดอาหารทั้งหลาย

6 โดยความบริสุทธิ์ โดยความรู้ โดยความอดกลั้นไว้นาน โดยความกรุณา โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยความรักที่ไร้มารยา

7 โดยพระวาระแห่งความจริง โดยฤทธิเดชของพระเจ้า โดยยุทธภัณฑ์แห่งความชอบธรรมที่อยู่ด้านมือขวาและมือซ้าย

(15) รม 6:11 (16) มธ 12:50; 2 คร 10:3 (17) อสย 43:18; ยน 6:63 (18) รม 5:10; อพ 2:16; คส 1:20 (19) รม 3:24 (20) มลค 2:7; อพ 6:20 (21) อสย 53:6; รม 1:17 (1) 1 คร 3:9 (2) อสย 49:8 (3) รม 14:13 (4) 1 คร 4:1 (5) 2 คร 11:23 (7) รม 13:12; 1 คร 2:4; 2 คร 7:14

8 โดยมีเกียรติยศและไร้เกียรติยศ โดยคำ
รายงานว่าชั่วและคำรายงานว่าดี เหมือน
เป็นคนหลอกลวง แต่ยังสัตย์จริง

9 เหมือนเป็นคนที่ไม่มีความรู้จัก แต่ยัง
เป็นที่รู้จักดี เหมือนใกล้ตาย และดูเถิด
พวกเรายังมีชีวิตอยู่ เหมือนถูกตีสอน
และไม่ถูกฆ่า

10 เหมือนเศร้าโศก แต่มีความปิติยินดี
อยู่เสมอ เหมือนยากจน แต่ทำให้คนเป็น
อันมากมั่งมี เหมือนไม่มีอะไรเลย และยังมี
ถือครองสิ่งสารพัดอยู่

**คริสเตียนต้อง
ไม่เข้าเทียมแอก
กับคนที่ไม่เชื่อ**

11 โอ พวกท่านชาวโครินธ์ ปากของพวก
เราเปิดไว้ต่อพวกท่าน ใจของพวกเรา
ขยายออก

12 พวกท่านไม่ได้คับแคบในพวกเรา แต่
พวกท่านคับแคบในส่วนภายในต่าง ๆ
ของพวกท่านเอง

13 บัดนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในแบบ
เดียวกัน (ข้าพเจ้าพูดเหมือนอย่างพูดกับ
บุตรทั้งหลายของข้าพเจ้า) พวกท่านจะมี
ใจที่ขยายออกด้วย

14 พวกท่านอย่าเข้าเทียมแอกอย่าง
ไม่เท่าเทียมกันกับพวกคนที่ไม่เชื่อ เพราะ
ว่าความชอบธรรมจะมีมิตรภาพอะไรกับ
ความอธรรม และความสว่างจะมีส่วนร่วม
อะไรกับความมืด

15 และพระคริสต์ทรงมีการลงรอยอะไร
กับเบลีอัล หรือคนที่เชื่อมีส่วนร่วมอะไรกับ

คนที่ไม่เชื่อเล่า

16 และวิหารของพระเจ้ามีการเห็นพ้อง
อะไรกับเหล่ารูปเคารพ เพราะว่าพวกท่าน
เป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
ตามที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะสถิตอยู่ใน
พวกเขา และดำเนินในท่ามกลางพวกเขา
และเราจะเป็พระเจ้าของพวกเขา และ
พวกเขาจะเป็นประชากรของเรา’

17 ‘เหตุฉะนั้นจงออกมาจากท่ามกลาง
พวกเขา และพวกเจ้าจงแยกตัวออกมา’
องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส ‘และอย่าแตะต้อง
สิ่งที่เป็นมลทิน และเราจะรับพวกเจ้าไว้’

18 และจะเป็นบิดาแก่พวกเจ้า และพวก
เจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรสาวของเรา’ องค์
พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ตรัส

บทที่ 7

1 เหตุฉะนั้น โดยมีบรรดาพระสัญญา
เหล่านี้แล้ว พวกที่รักอย่างยิ่ง จงให้พวก
เราชำระพวกเราเองจากความโสโครกทุก
อย่างแห่งเนื้อหนังและจิตวิญญาณ โดยทำ
ให้ความบริสุทธิ์สมบูรณ์ในความเกรงกลัว
พระเจ้า

เปาโลมีความปิติยินดี

ต่อการตอบสนองของชาวโครินธ์

2 จงรับพวกเราไว้เถิด พวกเราไม่ได้ทำ
ผิดต่อผู้หนึ่งผู้ใดเลย พวกเราไม่ได้ทำให้
ผู้หนึ่งผู้ใดเสื่อมทรามไป พวกเราไม่ได้
โกงผู้หนึ่งผู้ใดเลย

3 ข้าพเจ้าพูดสิ่งนี้ไม่ใช่เพื่อจะประณาม
พวกท่าน เพราะข้าพเจ้าเคยกล่าวแต่ก่อน
ว่า พวกท่านอยู่ในใจทั้งหลายของพวกเรา

(9) สดต 118:18; 1 คร 4:9 (10) 2 คร 8:9 (11) 2 คร 7:3 (12) 2 คร 12:15

(13) 1 คร 4:14 (14) 1 คร 5:9; อฟ 5:6-7 (16) ยรม 31:33; อสค 37:26-27

(17) อสย 52:11 (18) ยรม 31:1, 9; รม 8:14 (1) 1 ยน 3:3 (2) กจ 20:33 (3) 2 คร 6:11-12

เพื่อที่จะตายและที่จะเป็นพร้อมกับพวกท่าน

4 ความกล้าหาญแห่งคำพูดของข้าพเจ้าต่อพวกท่านนั้นยิ่งใหญ่ ความภูมิใจของข้าพเจ้าต่อพวกท่านก็ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าเต็มไปด้วยการปลอบประโลมใจ ข้าพเจ้ามีความปีติยินดีอย่างเหลือล้นในบรรดาความยากลำบากของพวกเรา

5 เพราะว่าเมื่อพวกเราได้เข้ามาในแคว้นมาซิโดเนียแล้ว เนื้อหนังของพวกเราไม่ได้พักผ่อนเลย แต่พวกเรามีความทุกข์ลำบากอยู่รอบข้าง ภายนอกมีการต่อสู้ทั้งหลาย ภายในมีความกลัวต่าง ๆ

6 แต่อย่างไรก็ตาม พระเจ้าผู้ทรงปลอบประโลมใจคนเหล่านั้นที่ท้อใจ ได้ทรงปลอบประโลมใจพวกเราโดยการมาของทิตัส

7 และมีไซ้โดยการมาของทิตัสเท่านั้น แต่โดยการปลอบประโลมใจซึ่งเขาได้รับการปลอบประโลมใจในพวกท่าน เมื่อเขาเล่าให้พวกเราฟังถึงความปรารถนาอย่างจริงจังของพวกท่าน ความโศกเศร้าของพวกท่าน ใจจดจ่อของพวกท่านที่มีต่อข้าพเจ้า จนข้าพเจ้าได้ปีติยินดีมากขึ้นไปอีก

8 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้พวกท่านเสียใจด้วยจดหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่กลับใจ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้กลับใจเพราะข้าพเจ้าดูออกว่า จดหมายฉบับนั้นเองได้ทำให้พวกท่านเสียใจ ถึงแม้ว่าความเสียใจนั้นเป็นเพียงชั่วขณะเท่านั้น

9 บัดนี้ข้าพเจ้าปีติยินดี มิใช่เพราะพวก

ท่านได้ถูกทำให้เสียใจ แต่เพราะพวกท่านได้เสียใจซึ่งนำไปสู่การกลับใจใหม่ เพราะว่าพวกท่านได้ถูกทำให้เสียใจตามอย่างทางของพระเจ้า เพื่อพวกท่านจะไม่ได้รับความเสียหายจากพวกเราในสิ่งใดเลย

10 เพราะว่าความเสียใจตามอย่างทางของพระเจ้ากระทำให้เกิดการกลับใจใหม่ ซึ่งนำไปสู่ความรอดที่ไม่ต้องคิดเปลี่ยนแปลงเลย แต่ความเสียใจแห่งโลกนี้กระทำให้เกิดความตาย

11 ด้วยว่าจงดูสิ่งเดียวกันนี้เถิด ที่พวกท่านได้เสียใจตามอย่างทางของพระเจ้านั้นกระทำให้เกิดความระมัดระวังเพียงใดในพวกท่าน ใช่แล้ว กระทำให้เกิดการแก้ตัวพวกท่านเองเพียงใด ใช่แล้ว ความโกรธเคืองเพียงใด ใช่แล้ว ความกลัวเพียงใด ใช่แล้ว ความปรารถนาอย่างเร่าร้อนเพียงใด ใช่แล้ว ความกระตือรือร้นเพียงใด ใช่แล้ว การแก้แค้นสักเพียงใด ในสิ่งสารพัดพวกท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าพวกท่านเองก็หมดจดในการนี้แล้ว

12 เหตุฉะนั้น ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้เขียนถึงพวกท่าน ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เขียนเพราะเห็นแก่คนที่ได้ทำผิด หรือเพราะเห็นแก่คนที่ได้ทนต่อการผิดนั้น แต่เพื่อที่ความหวังโยของพวกเราที่มีต่อพวกท่านในสายพระเนตรของพระเจ้าจะได้ปรากฏแก่พวกท่าน

13 เหตุฉะนั้น พวกเราจึงได้รับการปลอบประโลมใจในการปลอบประโลมของพวกท่าน ใช่แล้ว และพวกเรามีความปีติยินดี

(4) 1 คร 1:4; 2 คร 3:12; ฟป 2:17 (5) พบบัญ 32:25; 2 คร 2:13; 4:8

(6) 2 คร 1:3-4; 2:13; 7:13 (8) 2 คร 2:2, 4 (10) สภษ 17:22; มธ 26:75

(11) 2 คร 2:5-11; อฟ 5:11 (12) 2 คร 2:4 (13) รม 15:32

มากยิ่งขึ้นไปอีกเพราะความปีติยินดีของ
ทิทัส เพราะว่าจิตวิญญาณของเขาได้รับความ
สดชื่นโดยพวกท่านทุกคน

14 ด้วยว่าถ้าข้าพเจ้าได้อวดสิ่งใด ๆ แก่
เขาเกี่ยวกับพวกท่าน ข้าพเจ้าก็ไม่ละอาย
ใจเลย แต่พวกเราได้กล่าวสิ่งสารพัดแก่
พวกท่านในความจริงฉันใด การอ้ออวด
ของพวกเรา ซึ่งข้าพเจ้าได้กระทำต่อหน้า
ทิทัส ก็ถูกพบว่าเป็นความจริงฉันนั้น

15 และความรักภายในของเขาก็มีมากยิ่งขึ้น
ต่อพวกท่าน ขณะที่เขาระลึกถึงความ
เชื่อฟังของพวกท่านทุกคน ว่าพวกท่านได้
ต้อนรับเขาด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น
อย่างไร

16 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงปีติยินดีที่ข้าพ
เจ้ามีความไว้นือเชื่อใจในพวกท่านในสิ่ง
สารพัด

บทที่ 8

คริสเตียนชาวมาซิโดเนีย ที่มีใจกว้างขวาง

1 ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย พวกเราใคร่
ให้พวกท่านทราบถึงพระคุณของพระเจ้า
ที่ได้โปรดประทานแก่คริสตจักรทั้งหลาย
แห่งแคว้นมาซิโดเนีย

2 ว่าในการถูกทดลองอันใหญ่หลวงแห่ง
ความทุกข์ยาก ความอดุมสมบูรณ์แห่ง
ความปีติยินดีของพวกเขา และความยาก
จนอันแสนเช็ญของพวกเขา ได้อุดมไปสู่
ความมั่งมีแห่งความมีใจกว้างของพวกเขา

3 เพราะโดยสุดความสามารถของพวกเขา
ข้าพเจ้าเป็นพยานได้ ไซแล้ว และโดยเกิน

ความสามารถของพวกเขาเสียอีก พวกเขา
ได้เต็มใจในพวกเขาเอง

4 โดยขอร้องพวกเราด้วยการอ้อนวอน
อย่างมากมายว่า พวกเราจะยอมรับของ
ถวายนั้น และให้พวกเรามีส่วนในการรับ
ใช้พวกวิสุทธิชน

5 และสิ่งนี้พวกเขาได้กระทำ ไม่เหมือนที่
พวกเราได้หวังไว้ แต่ได้ถวายตัวพวกเขา
เองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าก่อน และได้
มอบตัวให้พวกเราตามพระประสงค์ของ
พระเจ้า

6 จนกระทั่งพวกเราได้อ้อนวอนทิทัสว่า
เขาได้เริ่มต้นแล้วฉันใด เขาก็ควรกระทำ
ให้พระคุณอันเดียวกันนั้นสำเร็จในพวก
ท่านด้วยฉันนั้น

โดยพระคุณของพระคริสต์ เราควรมีความบริบูรณ์

7 เหตุฉะนั้น พวกท่านบริบูรณ์ในทุกสิ่ง
ในความเชื่อ และคำพูด และความรู้ และ
ในความขยันขันแข็งทั้งปวง และในความ
รักของพวกท่านต่อพวกเราฉันใด พวก
ท่านจงบริบูรณ์ในพระคุณนี้ด้วยฉันนั้น

8 ข้าพเจ้ามิได้กล่าวโดยคำบัญชา แต่
โดยถือโอกาสในความกระตือรือร้นของ
คนอื่น ๆ และเพื่อพิสูจน์ความจริงใจแห่ง
ความรักของพวกท่าน

9 เพราะพวกท่านรู้จักพระคุณของพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา
ว่า ถึงแม้ว่าพระองค์เคยเป็นผู้มั่งมี แต่
เพราะเห็นแก่พวกท่านพระองค์ได้ทรง
กลายเป็นคนยากจน เพื่อพวกท่านโดย

(15) 2 คร 2:9; ฟป 2:12 (16) 2 คร 2:3; 8:22; 2 ธส 3:4; ฟม 1:8 (2) มก 12:44

(4) กจ 11:29; 24:17; รม 15:25-26; 1 คร 16:1, 3-4; 2 คร 9:1 (5) รม 12:1-2; อฟ 6:6 (6) 2 คร 8:17

(7) 1 คร 1:5; 12:13; 2 คร 9:8 (8) 1 คร 7:6 (9) มธ 8:20; ลก 9:58; รม 9:23; อฟ 1:7; ฟป 2:6-7; วจ 3:18

ความยากจนของพระองค์ จะได้เป็นคนมั่งมี

10 และในที่นี้ข้าพเจ้าขอให้คำแนะนำของข้าพเจ้า เพราะสิ่งนี้เป็นประโยชน์สำหรับพวกท่าน ผู้ซึ่งได้ตั้งต้นเมื่อก่อนแล้ว มิใช่ที่จะกระทำเท่านั้น แต่ที่จะมีน้ำใจกระทำด้วยเมื่อปีก่อนนั้น

11 เหตุฉะนั้นบัดนี้ จงกระทำสิ่งนั้นเถิด ด้วยว่ามีความพร้อมที่จะกระทำอยู่แล้ว ฉันทัด ก็ขอให้มีการกระทำโดยสิ่งซึ่งพวกท่านมีอยู่แล้วฉันทัด

12 เพราะว่าถ้ามีใจพร้อมอยู่เป็นอันดับแรกแล้ว สิ่งนั้นก็ถูกยอมรับตามที่คุณ ๆ หนึ่งมีอยู่แล้ว และมีใช้ตามที่เขาไม่มี

13 ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า ให้คนอื่นได้รับความบรรเทา และให้พวกท่านรับภาระ

14 แต่โดยความเท่าเทียมกัน เพื่อที่ว่าบัดนี้ในคราวนี้ความบริบูรณ์ของพวกท่านจะได้รับการจัดทำให้สำหรับความขัดสนของพวกเขา ความบริบูรณ์ของพวกเขาก็จะได้เป็นการจัดทำให้สำหรับความขัดสนของพวกท่านเช่นกัน เพื่อจะได้มีความเท่าเทียมกัน

15 ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่’

การหลีกเลี่ยงการวิจารณ์

ในการจัดการเงินของพระเจ้า

16 แต่ขอพระคุณพระเจ้า ผู้ได้ทรงใส่ความห่วงใยอันจริงจังแบบเดียวกันไว้ใน

ใจของทิตัสเพื่อพวกท่าน

17 ด้วยว่าแท้จริงแล้ว เขาได้ยอมรับคำเตือนสตินั้น แต่เพราะมีความกระตือรือร้นมากขึ้น โดยความตั้งใจของเขาเอง เขาจึงได้ไปหาพวกท่าน

18 และพวกเราได้ส่งพี่น้องผู้นั้นไปพร้อมกับเขา ผู้ซึ่งการยกย่องของพี่น้องผู้นั้นอยู่ในชาวประเสริฐทั่วคริสตจักรทั้งปวง

19 และมีใช้สิ่งนั้นเท่านั้น แต่เป็นผู้ซึ่งได้ถูกเลือกไว้จากคริสตจักรทั้งหลายเพื่อให้เดินทางกับพวกเราพร้อมกับพระคุณนี้ด้วย ซึ่งถูกปรนนิบัติโดยพวกเราเพื่อเป็นที่ถวายสง่าราศีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเดียวกัน และเป็นที่แสดงใจพร้อมของพวกท่าน

20 โดยหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ นั่นคือ ที่จะไม่มีผู้ใดตำหนิพวกเราได้ ในเรื่องความบริบูรณ์ซึ่งถูกปรนนิบัติโดยพวกเรา

21 โดยจัดหาสิ่งทั้งหลายที่ซื่อสัตย์ มิใช่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์ด้วย

22 และพวกเราได้ส่งไปพร้อมกับเขาทั้งสอง คือพี่น้องของพวกเราอีกคนหนึ่ง ผู้ซึ่งพวกเราได้พิสูจน์บ่อย ๆ ว่าขยันขันแข็งในหลายสิ่ง และเดี๋ยวนี้ก็ขยันขันแข็งมากยิ่งขึ้น เพราะความไว้น้ำใจเชื่อใจมากยิ่งขึ้นซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในพวกท่าน

23 ไม่ว่ามีใครใดถามถึงทิตัส เขาก็เป็นหุ้นส่วนของข้าพเจ้า และเป็นผู้ร่วมงานเกี่ยวกับพวกท่าน หรือไม่ว่ามีใครใดถามถึงพี่น้องของพวกเรานั้น เขาทั้งสองก็เป็น

(10) สภษ 19:17; มธ 10:42; 1 คร 7:25; 16:2; 2 คร 9:2; 1 ทธ 6:18-19; ฮีบ 13:16

(12) มก 12:43-44; ลก 21:3-4 (15) อพย 16:18 (18) 1 คร 16:3 (19) กจ 14:23

(21) รม 12:17; ฟป 4:8; 1 ปต 2:12 (23) ยน 13:16; 2 คร 7:13-14; ฟป 2:25

พวกผู้สื่อสารของคริสตจักรทั้งหลายและเป็นสง่าราศีของพระคริสต์

24 เหตุฉะนั้นพวกท่านจงแสดงให้พวกเขาเห็น และต่อหน้าคริสตจักรทั้งหลายถึงหลักฐานแห่งความรักของพวกท่าน และแห่งการรอดของพวกเราเพราะเหตุพวกท่านเกิด

บทที่ 9

1 ด้วยว่าเรื่องการปรนนิบัติพวกวิสุทธิชนนั้น ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียนถึงพวกท่าน

2 เพราะข้าพเจ้ารู้จักความกระตือรือร้นแห่งใจของพวกท่านอยู่แล้ว ด้วยว่าข้าพเจ้าอวดเรื่องพวกท่านกับคนทั้งหลายแห่งแคว้นมาซิโดเนียว่า พวกอาคาญาได้พร้อมตั้งแต่ปีที่แล้ว และความกระตือรือร้นของพวกท่านก็เร้าใจคนเป็นอันมาก

3 แต่ข้าพเจ้าได้ส่งพวกพี่น้องเหล่านั้นไปเกรงว่าการรอดของพวกเราเรื่องพวกท่านจะเสียเปล่าในสิ่งนี้ เพื่อที่ว่า ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว พวกท่านจะได้พร้อม

4 เกรงว่าบางที ถ้าคนทั้งหลายแห่งแคว้นมาซิโดเนียมาพร้อมกับข้าพเจ้า และพบว่าพวกท่านไม่ได้เตรียมตัวไว้ พวกเรา (เพื่อพวกเราจะไม่กล่าวว่าพวกท่าน) จะต้องละอายในการรอดอย่างมั่นใจแบบเดียวกันนี้

5 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่า จำเป็นที่จะต้องเตือนสติพวกพี่น้องเหล่านั้น ให้พวกเขาไปหาพวกท่านก่อน และให้จัดเตรียมสิ่งของบริบูรณ์ของพวกท่านไว้ล่วงหน้า ตาม

ที่พวกท่านได้ทราบอยู่ก่อนแล้ว เพื่อของถวายอันเดียวกันนั้นจะมีอยู่พร้อม ในฐานะเป็นสิ่งของบริบูรณ์ และมีใช้เป็นความโลภ

พระเจ้าทรงรัก

ผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี

6 แต่ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งนี้ว่า คนซึ่งหว่านอย่างเสียตาย ก็จะเกี่ยวเก็บอย่างเสียตายด้วย และคนที่หว่านอย่างบริบูรณ์ ก็จะเกี่ยวเก็บอย่างบริบูรณ์เช่นกัน

7 ทุกคนตามที่เขาคิดหมายไว้ในใจของตน จงให้เขาให้ตามนั้น มิใช่ออย่างฝืนใจหรือให้เพราะความจำเป็น เพราะว่าพระเจ้าทรงรักผู้ให้ที่มีใจร่าเริง

8 และพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถที่จะกระทำให้พระคุณทั้งสิ้นบริบูรณ์แก่พวกท่าน เพื่อว่าพวกท่าน ซึ่งมีความพอเพียงในสิ่งทั้งปวงอยู่เสมอ จะบริบูรณ์แก่การงานที่ดีทุกอย่าง

9 (ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เขาได้แจกจ่ายไปทั่ว เขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิรันดร์’)

10 บัดนี้ ขอให้พระองค์ผู้ประทานพืชแก่คนที่หว่าน ทั้งประทานขนมปังสำหรับเป็นอาหารของพวกท่าน และทรงทวีคุณเมล็ดพืชของพวกท่านที่หว่านนั้น และทรงเพิ่มพูนผลทั้งหลายแห่งความชอบธรรมของพวกท่าน)

11 โดยที่พวกท่านถูกทำให้มีขึ้นในทุกสิ่งอันนำไปสู่ความบริบูรณ์ทั้งสิ้น ซึ่งโดยพวกเราทำให้เกิดการขอบพระคุณพระเจ้า

(24) 2 คร 7:4, 14; 9:2 (1) กจ 11:29; รม 15:26; 1 คร 16:1; 2 คร 8:4; กท 2:10 (2) 2 คร 8:10

(3) 2 คร 8:6, 17 (6) สภข 11:24; 22:9; กท 6:7, 9 (7) พบญ 15:7, 10; 1 พศด 29:17; สภข 11:25

(8) สภข 11:24 (9) สดต 112:9 (10) อสย 55:10; ฮชย 10:12 (11) 2 คร 1:11

12 เพราะว่าการรับใช้แห่งการปรนนิบัตินี้ไม่ได้จัดทำให้ความขัดสนของพวกวิสุทธิชนเท่านั้น แต่ยังอุดมสมบูรณ์โดยการขอบพระคุณเป็นอันมากแต่พระเจ้าด้วย

13 ขณะที่โดยบทพิสูจน์แห่งการรับใช้นี้พวกเขาจึงถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า เพราะเหตุคำกล่าวยอมรับของพวกท่านเรื่องการยอมอยู่ใต้บังคับขาวประเสริฐของพระคริสต์ และเพราะเหตุการณ์แจกจ่ายด้วยใจกว้างขวางของพวกท่านแก่พวกเขา และแก่คนทั้งปวง

14 และโดยการอธิษฐานของพวกเขาคือเพื่อพวกท่าน ผู้ซึ่งปรารถนาให้พวกท่านได้รับพระคุณอย่างเหลือล้นของพระเจ้าในพวกท่าน

15 ขอบพระคุณพระเจ้าเพราะเหตุของประทานที่เหลือจะพรรณนาได้ของพระองค์

บทที่ 10

เปาโลพิสูจน์ถึงความเป็นอัครทูต ของตัวเองอีกครั้ง

1 บัดนี้ข้าพเจ้า เปาโลเอง ขอวิงวอนพวกท่าน โดยความอ่อนสุภาพและความอ่อนโยนของพระคริสต์ ผู้ซึ่งเมื่ออยู่กับพวกท่านเป็นคนถ่อมตนในท่ามกลางพวกท่าน แต่เมื่อไม่อยู่ก็มีใจกล้าต่อพวกท่าน

2 แต่ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่าน เพื่อที่ข้าพเจ้าจะไม่แสดงใจกล้าเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านด้วยความไว้เนื้อเชื่อใจนั้น ซึ่งโดยความไว้เนื้อเชื่อใจนั้นข้าพเจ้าคิดว่าจะสำแดงใจกล้าต่อบางคน ซึ่งนี้ก็ถึง

พวกเราราวกับว่าพวกเรายังดำเนินตามเนื้อหนังนั้น

3 เพราะถึงแม้ว่าพวกเรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนัง พวกเราก็ไม่ได้ทำสงครามตามฝ่ายเนื้อหนัง

4 (เพราะว่าศาสตราวุธทั้งหลายแห่งการสงครามของพวกเราไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจโดยทางพระเจ้าที่จะทำลายบรรดาป้อมปราการที่เข้มแข็งลงได้)

5 โดยรู้ทำลายการใช้เหตุผลทั้งหลาย และสิ่งที่สูงทุกอย่างที่ยกตัวเองขึ้นต่อต้านความรู้ของพระเจ้า และนำความคิดทุกประการให้เข้าในการตกเป็นเชลยสู่ความเชื่อฟังแห่งพระคริสต์

6 และมีความพร้อมที่จะแก้แค้นความไม่เชื่อฟังทุกอย่าง เมื่อความเชื่อฟังของพวกท่านถึงที่สำเร็จ

7 พวกท่านแลดูสิ่งทั้งหลายตามการปรากฏภายนอกหรือ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดมั่นใจในตนเองว่าเขาเป็นของพระคริสต์ จงให้ผู้นั้นคำนึงถึงเรื่องนี้เกี่ยวกับตนเองอีกว่าเขาเป็นของพระคริสต์ฉันใด พวกเราก็เป็นของพระคริสต์ฉันนั้น

8 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะโอดวอดมากขึ้นอีกสักหน่อยเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพวกเรา ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานให้แก่พวกเราเพื่อการเสริมสร้างให้จำเริญขึ้น และมีใช้เพื่อการทำลายของพวกท่าน ข้าพเจ้าก็จะไม่ละอาย

9 เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ดูเหมือนกับว่าข้าพเจ้าอยากทำให้พวกท่านหวาดกลัวโดยจุด

(12) 2 คร 8:14 (13) มธ 5:16; สบ 13:16 (14) 2 คร 8:1 (15) ยก 1:17 (1) รม 12:1
(2) 1 คร 4:21 (4) ยรม 1:10; กจ 7:22; อฟ 6:13; 1 ทธ 1:18 (5) 1 คร 1:19
(6) 2 คร 7:15; 13:2 (7) ยน 7:24; 1 คร 1:12; 3:23 (8) 2 คร 7:14; 13:10

หมายต่าง ๆ

10 “เพราะจดหมายต่าง ๆ ของเปาโลนั้น” พวกเขาบอกว่า “มีน้ำหนักและมีอำนาจก็จริง แต่ตัวเขาเองดูอ่อนกำลัง และคำพูดของเขาก็น่าเหยียดหยาม”

11 จงให้คนเช่นนั้นคำนึงถึงสิ่งนี้ว่า พวกเราเป็นอย่างไรในคำพูดโดยจดหมายต่าง ๆ เมื่อพวกเขาไม่อยู่ พวกเราก็จะเป็นอย่างนั้นในการกระทำเช่นกันเมื่อพวกเราอยู่ด้วย

12 เพราะพวกเราไม่กล้าจัดอันดับตัวเราเอง หรือเปรียบเทียบตัวเราเองกับบางคนที่ยกย่องตัวเอง แต่พวกเขาที่เอาตัวเองวัดขนาดกันเอง และเปรียบเทียบกันเองในท่ามกลางพวกเขา ก็ไร้ปัญญา

13 แต่พวกเราจะไม่โอ้อวดในสิ่งทั้งหลายที่อยู่เกินขอบเขตของเรา แต่ตามขอบเขตของกฎนั้นซึ่งพระเจ้าทรงจัดไว้ให้แก่มารดา คือขอบเขตที่จะมาถึงแม้แต่พวกท่าน

14 เพราะพวกเราไม่ได้ล่วงขอบเขตของพวกเรา เหมือนกันว่าพวกเราไม่ได้มาถึงพวกท่าน เพราะพวกเราได้มาจนถึงพวกท่านเช่นกันในการประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์

15 โดยไม่ได้โอ้อวดถึงสิ่งทั้งหลายที่เกินขอบเขตของพวกเรา นั่นคือถึงงานหนักต่าง ๆ ของคนอื่น แต่โดยมีความหวังว่าเมื่อความเชื่อของพวกท่านจำเริญขึ้นแล้ว พวกเราจะถูกขยายขอบเขตนั้นโดยพวกท่านตามกฎของพวกเราอย่างบริบูรณ์

16 เพื่อที่จะประกาศข่าวประเสริฐใน

บรรดาแว่นแคว้นที่อยู่นอกท้องถิ่นของพวกท่าน และไม่โอ้อวดในขอบเขตของสิ่งต่าง ๆ ของอีกคนหนึ่งซึ่งถูกเตรียมไว้ให้พร้อมมาสู่มือของพวกเรา

17 แต่ผู้ที่อวด จงให้ผู้นั้นอวดในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด

18 เพราะไม่ใช่คนที่ยกย่องตัวเองจะได้รับการรับรอง แต่คนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกย่องต่างหาก

บทที่ 11

1 ขอพระเจ้าโปรดให้พวกท่านอดทนกับข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่งในความเขลาของข้าพเจ้า และแท้จริงจงอดทนกับข้าพเจ้าเถิด

2 เพราะว่า ข้าพเจ้าหวังแทนพวกท่านด้วยความหวังแทนตามทางของพระเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้กับสามิผู้เดียว เพื่อข้าพเจ้าจะถวายเป็นเหมือนหญิงพรหมจารีบริสุทธิ์คนหนึ่งแต่พระคริสต์

3 แต่ข้าพเจ้ากลัวว่าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดงูนั้นได้หลอกลวงนางเอวาโดยทางอุบายของมันฉันใด ความคิดทั้งหลายของพวกท่านก็จะถูกทำให้เสื่อมทรามไปจากความใสซื่อซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์ฉันนั้น

4 ด้วยว่าถ้าคนใดที่มานั้นประกาศพระเยซูองค์หนึ่ง ผู้ซึ่งพวกเราไม่ได้ประกาศ หรือถ้าพวกท่านรับอีกวิญญาณหนึ่งซึ่งพวกท่านไม่ได้รับไว้แล้ว หรืออีกข่าวประเสริฐหนึ่ง ซึ่งพวกท่านไม่ได้ยอมรับไว้แล้ว พวกท่านก็อดทนกับคนนั้นดีเสียจริง

(10) 2 คร 11:6; กท 4:13 (12) 2 คร 5:12 (14) 1 คร 3:5-6 (15) รม 15:20

(17) ยรม 9:24 (18) สภษ 27:2; รม 2:29 (1) 2 คร 11:4

(2) ลนต 21:13; สขย 2:19 (3) ปฐก 3:4, 13; อฟ 6:24 (4) กท 1:6-8

5 เพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ด้อยกว่าอัครทูตชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแม้แต่น้อยเลย

6 แต่ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชำนาญในคำพูด แต่ก็ไม่ใช่ในความรู้ แต่พวกเราได้เป็นที่ปรากฏออกมาอย่างชัดเจนในท่ามกลางพวกท่านแล้วในสิ่งสารพัด

7 ข้าพเจ้าได้กระทำผิดในเรื่องใดหรือในการทำให้ตัวข้าพเจ้าเองต่ำลงเพื่อพวกท่านจะได้รับการยกขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่พวกท่านโดยไม่ได้คิดค่า

8 ข้าพเจ้าได้ปล้นคริสตจักรอื่น ๆ โดยเอาค่าจ้างจากพวกเขา เพื่อจะได้ปรนนิบัติพวกท่าน

9 และเมื่อข้าพเจ้าเคยอยู่กับพวกท่านและกำลังขาดแคลนนั้น ข้าพเจ้าก็มีได้เป็นภาระแก่ผู้ใด เพราะว่าสิ่งซึ่งขาดแคลนต่อข้าพเจ้านั้น พวกพี่น้องซึ่งมาจากแคว้นมาซิโดเนียได้จัดทำให้ และในสิ่งสารพัดข้าพเจ้าได้ระวังตัวเองไม่ให้เป็นภาระแก่พวกท่าน และข้าพเจ้าจะระวังตัวเองอย่างนั้นต่อไป

10 ความจริงของพระคริสต์มีอยู่ในข้าพเจ้าฉันใด ไม่มีผู้ใดจะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้อวดสิ่งนี้ในเขตแดนทั้งหลายแห่งแคว้นอากายาฉันนั้น

11 เพราะเหตุใดนะหรือ เพราะข้าพเจ้าไม่รักพวกท่านหรือ พระเจ้าทรงทราบแล้ว

12 แต่สิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำสิ่งนั้นต่อไป เพื่อข้าพเจ้าจะตัด

โอกาสจากคนเหล่านั้นที่ปรารถนาโอกาสเพื่อว่าในสิ่งที่พวกเขาโอ้อวดนั้น พวกเขาจะถูกพบว่าเหมือนกับพวกเรา

ซาตานปลอมเป็น

“ทูตสวรรค์แห่งความสว่าง”

พวกผู้พยากรณ์เท็จรับใช้ซาตาน

13 เพราะคนเช่นนั้นเป็นพวกอัครทูตเทียมเท็จ เป็นบรรดาคนงานที่หลอกลวงที่แปลงร่างเป็นเหล่าอัครทูตของพระคริสต์

14 และไม่มีอะไรแปลกประหลาดเลย เพราะซาตานเองก็ยังแปลงร่างเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง

15 เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นเรื่องใหญ่โตอะไรถ้าบรรดาผู้รับใช้ของซาตานจะแปลงร่างเป็นบรรดาผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม ผู้ซึ่งปลายทางของพวกเขาจะเป็นไปตามบรรดาการงานของพวกเขา

การเผชิญภัยและการทนทุกข์ของเปาโล

16 ข้าพเจ้าขอล่าอีกว่า อย่าให้ผู้ใดคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนเขลา หากคิดว่าเป็น ถึงอย่างนั้นก็ขอต้อนรับข้าพเจ้าไว้เหมือนอย่างคนเขลาคนหนึ่งเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้อวดตัวเองได้บ้าง

17 สิ่งซึ่งข้าพเจ้าพูดนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้พูดตามอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เหมือนพูดอย่างโง่เขลา ในความไว้น้ำใจนี้แห่งการอวด

18 โดยเห็นว่าหลายคนอวดตามเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็จะอวดเช่นกัน

19 เพราะว่าพวกท่านทนเหล่าคนเขลา

(5) 2 คร 12:11 (6) 1 คร 1:17; 2 คร 12:12; อพ 3:4 (7) 1 คร 9:18 (9) กจ 20:33; ฟป 4:10

(10) รม 1:9; 9:1; 1 คร 9:15 (11) 2 คร 6:11; 12:15 (12) 1 คร 9:12

(13) ฟป 1:15; 3:2 (14) กท 1:8 (15) ฟป 3:19 (17) 1 คร 7:6 (19) 1 คร 4:10

ด้วยความยินดี โดยเห็นว่าพวกท่านเองมี
ปัญหา

20 เพราะพวกท่านทนเอา ถ้าผู้ใดนำพวก
ท่านเข้าสู่การเป็นทาส ถ้าผู้ใดล้างผลาญ
พวกท่าน ถ้าผู้ใดมายึดของของพวกท่าน
ไป ถ้าผู้ใดยกย่องตัวเอง ถ้าผู้ใดตบหน้า
พวกท่าน

21 ข้าพเจ้าพูดเกี่ยวกับเรื่องการเหยียด
หยาม รวาก็ว่าพวกเราเคยอ่อนแอ อย่าง
ไรก็ตาม ในแห่งหนใดก็ตามที่ผู้ใดมีใจ
กล้า (ข้าพเจ้าพูดอย่างโง่เขลา) ข้าพเจ้าก็
มีใจกล้าเช่นกัน

22 พวกเขาเป็นชาติฮีบรูหรือ ข้าพเจ้าก็
เป็นเหมือนกัน พวกเขาเป็นคนอิสราเอล
หรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน พวกเขา
เป็นเชื้อสายของอับราฮัมหรือ ข้าพเจ้าก็
เป็นเหมือนกัน

23 พวกเขาเป็นผู้รับใช้ทั้งหลายของพระ
คริสต์หรือ (ข้าพเจ้าพูดเหมือนคนโง่)
ข้าพเจ้าก็เป็นมากกว่า ในบรรดาการทำ
งานหนักก็บริบูรณ์มากกว่า ในบรรดารอย
เมื่อยก็เกินขนาด ในการถูกจำคุกก็ถี่กว่า
ในการหวัดตายก็บ่อย ๆ

24 จากพวกยิวข้าพเจ้าได้รับรอยเมื่อยห้า
ครั้ง ๆ ละสามสิบเก้าที่

25 ข้าพเจ้าถูกทุบตีด้วยไม้เรียวสามครั้ง
ข้าพเจ้าถูกเอาก้อนหินขว้างครั้งหนึ่ง ข้าพ
เจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง คืบหนึ่งกับ
วันหนึ่งข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเล

26 ในการเดินทางบ่อย ๆ ในการเผชิญ
ภัยของน้ำทั้งหลาย ในการเผชิญภัยของ

พวกโจร ในการเผชิญภัยด้วยน้ำมือชน
ชาติของข้าพเจ้าเอง ในการเผชิญภัยด้วย
น้ำมือพวกคนต่างชาติ ในการเผชิญภัยใน
นคร ในการเผชิญภัยในถิ่นทุรกันดาร ใน
การเผชิญภัยในทะเล ในการเผชิญภัย
ท่ามกลางพวกพี่น้องเทียมเท็จ

27 ในความเหน็ดเหนื่อยและความแสน
เจ็บปวด ในการเฝ้าระวังบ่อย ๆ ในความ
หิวและความกระหาย ในการอดอาหาร
บ่อย ๆ ในความหนาวเหน็บและความ
เปลือยเปล่า

28 นอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว
สิ่งซึ่งมายังข้าพเจ้าทุกวัน ๆ คือความหวัง
พะวงที่มีต่อคริสตจักรทั้งปวง

29 ผู้ใดเป็นคนอ่อนกำลังและข้าพเจ้าไม่
อ่อนกำลัง ผู้ใดถูกทำให้สะดุดและข้าพ
เจ้าไม่เปิ่นทุกซ์เปิ่นร้อน

30 ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอด ข้าพเจ้าก็
จะอดเรื่องสิ่งทั้งหลายซึ่งเกี่ยวกับบรรดา
ความอ่อนกำลังของข้าพเจ้า

31 พระเจ้าและพระบิดาของพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ซึ่ง
ทรงได้รับการถวายสาธุการเป็นนิตย์ ทรง
ทราบที่ ข้าพเจ้าไม่มูสา

32 ในเมืองดามัสกัสผู้ว่าราชการเมืองได้
อำนาจของกษัตริย์อาเรทัส ได้เฝ้าเมือง
ดามัสกัสไว้ด้วยกองทหารรักษาการณ์
โดยปรารถนาที่จะจับตัวข้าพเจ้า

33 และข้าพเจ้าถูกหย่อนลงข้างกำแพงใน
กระบุงใหญ่ออกมาทางหน้าต่าง และได้
พ้นจากมือของเขา

(20) กท 2:4; 4:3, 9; 5:1 (21) 2 คร 10:10; ฟป 3:4 (22) ฟป 3:4-6 (23) กจ 9:16; 1 คร 15:10
(24) พบญ 25:3 (25) กจ 14:5, 19 (26) กจ 9:23-24 (27) กจ 20:31; 1 คร 4:11 (28) กจ 20:18
(29) 1 คร 8:9, 13 (30) 2 คร 12:5 (31) รม 9:5; 1 ธส 2:5 (32) กจ 9:19-25

บทที่ 12

เปาโลได้รับการเปิดเผยอย่างมากมาย

1 แน่ใจว่าไม่เป็นประโยชน์อันใดสำหรับข้าพเจ้าเลยที่จะต้องอวด ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงบรรดานิมิตและการเปิดเผยต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

2 ข้าพเจ้าได้รู้จักชายคนหนึ่ง⁽¹⁾ในพระคริสต์เมื่อกว่าสิบปีมาแล้ว (ไม่ว่าในร่างภายนอกหรือภายใน) ข้าพเจ้าไม่สามารถบอกได้ หรือไม่ว่าในร่างภายนอกหรือภายใน) คนเช่นนั้นได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม

3 และข้าพเจ้าได้รู้จักชายเช่นนั้น (ไม่ว่าในร่างภายนอกหรือภายใน) ข้าพเจ้าไม่สามารถบอกได้ (พระเจ้าทรงทราบ)

4 ว่าเขาได้ถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษมอย่างไร และได้ยินบรรดาถ้อยคำที่ไม่สามารถบรรยายได้ ซึ่งการที่มนุษย์คนใดจะเอ่ยนั้นก็ทรงห้ามไว้

5 เกี่ยวกับคนเช่นนั้นข้าพเจ้าจะอวด แต่เกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะไม่อวดเลย แต่ในบรรดาความอ่อนกำลังของข้าพเจ้า

6 เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอวด ข้าพเจ้าก็จะเป็นคนเขลา เพราะข้าพเจ้าจะพูดความจริง แต่บัดนี้ข้าพเจ้าระงับไว้ เกรงว่าผู้ใดจะคิดเกี่ยวกับข้าพเจ้าเกินกว่าซึ่งเขาเห็นว่าข้าพเจ้าเป็น หรือที่เขาได้ยินเกี่ยวกับข้าพเจ้า

หนามในเนื้อของเปาโล

7 และเกรงว่าข้าพเจ้าจะถูกยกชูจนเกิน

ขนาดโดยทางการเปิดเผยอันมากมายนั้น ข้าพเจ้าก็ได้รับหนามอันหนึ่งในเนื้อหนัง เป็นทูตของซาตานเพื่อคอยทุบตีข้าพเจ้า เกรงว่าข้าพเจ้าจะถูกยกชูจนเกินขนาด

8 เพราะสิ่งนี้ ข้าพเจ้าจึงได้วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันไปเสียจากข้าพเจ้า

9 และพระองค์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าเสมอ เพราะฤทธิ์เดชของเราก็ถูกทำให้สำเร็จครบถ้วนในความอ่อนแอ” เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีมากที่สุดที่จะอวดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้สถิตอยู่กับข้าพเจ้า

10 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงปิติยินดีในบรรดาความอ่อนแอ ในการถูกตำหนิต่างหลาย ในบรรดาความขัดสน ในการถูกข่มเหงต่าง ๆ ในบรรดาความกังวลใจเพราะเห็นแก่พระคริสต์ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็แข็งแรงเมื่อนั้น

11 ข้าพเจ้ากลายเป็นคนเขลาเสียแล้วในการอวด พวกท่านได้บังคับข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าควรได้รับการยกย่องจากพวกท่านแล้ว เหตุว่าข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าอัครทูตชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่ประการใดเลย ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่เป็นอะไรเลยก็ตาม

12 แท้จริงหมายสำคัญต่าง ๆ ของอัครทูตก็ได้ถูกกระทำในท่ามกลางพวกท่านแล้ว ในบรรดาความอดทน ในหมาย

(1) กจ 16:9; กท 1:12 (2) กจ 22:17; รม 16:7 (4) ลก 23:43 (5) 2 คร 11:30

(7) โยบ 2:7; อสค 28:24 (8) มธ 26:44 (9) 2 คร 11:30; 1 ปด 4:14 (10) รม 5:3; 8:35; 2 คร 13:4

(11) 1 คร 3:7; 13:2; 15:9; 2 คร 5:13; 11:1, 5, 16; 12:6 (12) กจ 14:8-10; รม 15:18

สำคัญทั้งหลาย และการมหัศจรรย์ต่าง ๆ และบรรดากิจการอันทรงฤทธิ์

13 เพราะว่าพวกท่านด้อยกว่าคริสตจักรอื่น ๆ ในข้อใดเล่า เว้นไว้ที่ข้าพเจ้าเองไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน ขอให้ภัยความผิดนี้แก่ข้าพเจ้าเถิด

14 ดูเถิด ข้าพเจ้าพร้อมแล้วที่จะมาหาพวกท่านเป็นครั้งที่สาม และข้าพเจ้าจะไม่เป็นภาระแก่พวกท่าน ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่แสวงหาสิ่งที่เป็นของพวกท่าน แต่แสวงหาตัวพวกท่าน เพราะว่าลูก ๆ ไม่ควรสะสมไว้สำหรับพ่อแม่ แต่พ่อแม่ควรสะสมไว้สำหรับลูก ๆ

15 และข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอันมากที่จะเสียและสละแรงจันทเพื่อพวกท่าน ถึงแม้ว่าข้าพเจ้ายิ่งรักพวกท่านมากขึ้นเท่าไร ข้าพเจ้าก็ยังได้รับความรักน้อยลงเท่านั้น

16 ถึงแม้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็มีได้เป็นภาระแก่พวกท่าน แต่อย่างไรก็ตาม โดยเป็นผู้ชาญฉลาด ข้าพเจ้าได้ตักจับพวกท่านโดยใช้อุบาย

17 ข้าพเจ้าได้ผลประโยชน์อะไรจากพวกท่านโดยคนหนึ่งคนใดในพวกเขาที่ข้าพเจ้าได้ส่งไปยังพวกท่านหรือ

18 ข้าพเจ้าได้ส่งทิตัสไป และพร้อมกับเขาข้าพเจ้าได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วย ทิตัสได้ผลประโยชน์จากพวกท่านบ้าง หรือ เราทั้งหลายมิได้ดำเนินในจิตวิญญาณเดียวกันหรือ เราทั้งหลายมิได้เดินตามรอยเดียวกันหรือ

เปาโลปรารถนาให้ชาวโครินธ์กลับใจ

19 อีกครั้ง พวกท่านยังคิดว่าพวกเรากำลังแก้ตัวต่อพวกท่านหรือ พวกเราพูดต่อพระพักตร์พระเจ้าในพระคริสต์ แต่พวกเรากระทำสิ่งสารพัด พวกที่รักอย่างยิ่งเอ๋ย เพื่อการเสริมสร้างพวกท่านให้จำเริญขึ้น

20 เพราะว่าข้าพเจ้ากลัวว่าเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าจะไม่พบพวกท่านเป็นเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าอยากพบ และข้าพเจ้าจะถูกพบแก่พวกท่านเหมือนอย่างที่พวกท่านไม่อยากพบ เกรงว่าจะมีบรรดาการโต้แย้งกัน การริษยากัน การโกรธกัน การวิวาทกัน การนิทล้าหลังกัน การชุบชิบกัน การพองตัวกัน การวุ่นวายกัน

21 และเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้ามาอีกครั้ง พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าต่ำต้อยในท่ามกลางพวกท่าน และข้าพเจ้าจะเศร้าใจเรื่องหลายคนซึ่งได้ทำบาปมาแล้ว และมีได้กลับใจจากการโสโครก และการผิดประเวณี และการลามก ซึ่งพวกเขาได้กระทำนั้น

บทที่ 13

คำตักเตือนก่อนอำลา

1 นี่เป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่าน *‘ในปากของพยานสองหรือสามคน ทุกคำจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้’*

2 ข้าพเจ้าได้บอกพวกท่านแต่ก่อนแล้ว และข้าพเจ้าขอบอกพวกท่านล่วงหน้า ราวกับว่าข้าพเจ้าอยู่ด้วย เป็นครั้งที่สอง และบัดนี้โดยที่ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ด้วย ข้าพเจ้า

(14) 1 คร 4:14; 10:24-33; 2 คร 1:15; 13:1-2 (15) 2 คร 6:12-13; 2 ทธ 2:10

(16) 2 คร 11:9 (18) 2 คร 8:18 (19) รม 9:1-2; 1 คร 10:33; 2 คร 5:12 (20) 1 คร 4:21

(21) 1 คร 5:1; 2 คร 2:1, 4 (1) มธ 18:16; 2 คร 12:14 (2) 2 คร 1:23; 10:2; 12:21

จึงเขียนถึงเขาเหล่านั้นซึ่งได้กระทำบาป มาจนถึงบัดนี้ และถึงคนอื่นทุกคนว่า ถ้า ข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่ละเว้นเลย

3 เพราะว่าพวกท่านแสวงหาข้อพิสูจน์ ของพระคริสต์ที่ตรัสในข้าพเจ้า ซึ่งต่อ พวกท่านไม่ทรงอ่อนกำลัง แต่ทรงฤทธิ์ มากในพวกท่าน

4 เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงถูกตรึง โดยความอ่อนกำลัง ถึงอย่างนั้นพระองค์ ยังทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่าพวกเราเช่นกันก็อ่อนกำลัง ในพระองค์ แต่พวกเราจะมีชีวิตเป็นอยู่ กับพระองค์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มี ต่อพวกท่าน

5 จงตรวจสอบตัวพวกท่านเองเถิดว่า พวกท่านอยู่ในความเชื่อนั้นหรือไม่ จง พิสูจน์ตัวพวกท่านเองเถิด พวกท่านไม่รู้ จักตัวพวกท่านเองหรือ ว่าพระเยซูคริสต์ ทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน นอกจากพวก ท่านเป็นผู้ที่ใช้ไม่ได้

6 แต่ข้าพเจ้าวางใจว่าพวกท่านจะทราบ ว่า พวกเรามีได้เป็นผู้ที่ใช้ไม่ได้

7 บัดนี้ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า พวกท่านจะไม่กระทำความชั่วร้ายใด ๆ เลย มิใช่ว่าพวกเราจะได้ปรากฏว่าเป็นที่ ชอบพระทัย แต่เพื่อพวกท่านจะได้กระทำ สิ่งที่ดีสัตย์ ถึงแม้ว่าพวกเราดูเหมือน เป็นผู้ที่ใช้ไม่ได้ก็ตาม

8 เพราะว่าพวกเราจะกระทำสิ่งใดขัดแย้ง

กับความจริงไม่ได้ แต่กระทำเพื่อความ จริง

9 เพราะว่าพวกเราก็อินดี เมื่อพวกเรา อ่อนแอ และพวกท่านเข้มแข็ง และพวก เราปรารถนาสิ่งนี้ด้วย นั่นคือความบริ- บูรณ์ของพวกท่าน

10 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนสิ่งเหล่านี้ โดยที่ไม่ได้อยู่ด้วย เกรงว่าเมื่ออยู่ด้วย แล้ว ข้าพเจ้าจะใช้ความเยียบขาด ตาม อำนาจซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดประทาน ให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อการเสริมสร้างให้จำ- เร็วขึ้น และมีใช้เพื่อการทำลายลง

11 สุดท้ายนี้ พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย ขอลา ก่อน จงเป็นผู้ที่ตีพร้อม จงได้รับการ ปลอบประโลมใจอันดี จงเป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกัน จงอยู่อย่างสันติ และพระเจ้า แห่งความรักและสันติสุขจะทรงสถิตอยู่ กับพวกท่าน

12 จงทักทายปราศรัยกันและกันด้วยการ จูบอันบริสุทธิ์

13 วิสุทธิชนทุกคนฝากความคิดถึงมายัง พวกท่าน

14 ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า และความรักของพระเจ้า และความสนิ- ทสนมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่ กับพวกท่านทุกคนเถิด เอเมน [จดหมาย ฉบับที่สองถึงชาวโครินธ์ เขียนจากเมือง ฟิลิปปี แคว้นมาซิโดเนีย ส่งโดยทิทัสและ ลูกา]

(3) มธ 10:20; 1 คร 9:2 (4) รม 1:4; 6:4; 2 คร 10:3-4; 1 ปด 3:18 (5) 1 คร 9:27; กท 4:19
(7) 2 คร 6:9 (9) 1 คร 4:10; 1 ธส 3:10 (10) 1 คร 4:21; 2 คร 10:8
(11) รม 12:16, 18; 15:33 (12) รม 16:16 (14) รม 16:24; ฟป 2:1